

राज्यं त्यक्त्वा मातुलकुलं समाश्रित इति संबंधः ॥ २७ ॥ अकारयत् अकरोत् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ आसमंतात् अनुकंपी दयावान् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इति उद्योगप० नै
लकंठीये भारतभावदीपे एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमुक्ते इति ॥ १ ॥ २ ॥ पुष्योद्येति पुष्यनक्षत्रं हि अश्विन्याः पौर्णमास्या उपरि अष्टम्यां भवति पूर्वमपि सप्तमादि

बाह्मीको मातुलकुलं त्यक्त्वा राज्यं समाश्रितः ॥ पितृभ्रातृन्यरित्यज्यप्राप्तवान् परमर्धिमत् ॥ २७ ॥ बाह्मीकेन त्वनुज्ञातः शांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ पितर्युपरते राजनूरा
जाराज्यमकारयत् ॥ २८ ॥ तथैवाहं मतिमता परिचित्य हपांडुना ॥ ज्येष्ठः प्रभ्रंशितो राज्याद्धीनां गइति भारत ॥ २९ ॥ पांडुस्तुराज्यं संप्राप्तः कनीयानपि सन्नृपः ॥
विनाशे तस्य पुत्राणामिदं राज्यमरिंदम ॥ ३० ॥ मय्यभागि निराज्याय कथं त्वं राज्यमिच्छसि ॥ अराजपुत्रोऽहं स्वामी परस्वहर्तुमिच्छसि ॥ ३१ ॥ युधिष्ठिरोरा
जपुत्रो महात्मान्यायागतं राज्यमिदं च तस्य ॥ सकौरवस्यास्य कुलस्य भर्ता प्रशासिता चैव महानुभावः ॥ ३२ ॥ ससत्यसंधः स तथाऽप्रमत्तः शास्त्रे स्थितो बंधुजन
स्य साधुः ॥ प्रियः प्रजानां सुहृदनुकंपी जितेंद्रियः साधुजनस्य भर्ता ॥ ३३ ॥ क्षमाति तिक्षा दमार्जवं च सत्यव्रतत्वं श्रुतमप्रमादः ॥ भूतानुकंपा त्वनुशासनं च
युधिष्ठिरे राजगुणाः समस्ताः ॥ ३४ ॥ अराजपुत्रस्त्वमनार्यवृत्तोलुब्धः सदा बंधुषु पापबुद्धिः ॥ क्रमागतं राज्यमिदं परेषां हर्तुं कथं शक्यसि दुर्विनीत ॥ ३५ ॥ प्रयच्छ
राज्यार्धमपेतमोहः सवाहनं त्वं सपरिच्छदं च ॥ ततो वशेऽपंतव जीवितस्य सहानुजस्यैव भवेन्नरेंद्र ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि धृ
तराष्ट्रवाक्यकथने एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्ते तु भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ गांधार्या धृतराष्ट्रे
ण न वै मंदो न्वबुध्यत ॥ १ ॥ अवधूयोत्थितो मंदः क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ अन्वद्रवंतं तं पश्चाद्राजानस्य कजीविताः ॥ २ ॥ आज्ञापय च राज्ञस्तान्यार्थि वान्नष्टचेतसः ॥
प्रयाध्वं वै कुरुक्षेत्रं पुष्योद्येति पुनः पुनः ॥ ३ ॥ ततस्ते पृथिवीपालाः प्रययुः सहसैनिकाः ॥ भीष्मं सेनापतिं कृत्वा संहृष्टाः कालचोदिताः ॥ ४ ॥ अक्षौहिण्यो दशैका
च कौरवाणां समागताः ॥ तासां प्रमुखतो भीष्मस्तालके तुर्व्यरोचत ॥ ५ ॥ यदत्र युक्तं प्राप्तं च तद्विधत्स्व विशांपते ॥ उक्तं भीष्मेण यद्वाक्यं द्रोणेन विदुरेण च ॥ ६ ॥
गांधार्या धृतराष्ट्रेण समक्षं मम भारत ॥ एतत्ते कथितं राजन्यदृत्तं कुरुसंसदि ॥ ७ ॥ साम्यमादौ प्रयुक्तं मे राजन्सौ भ्रात्रमिच्छता ॥ अभेदायास्य वंशस्य प्रजानां
च विदुदये ॥ ८ ॥ पुनर्भेदश्च मे युक्तो यदा सामन गृह्यते ॥ कर्मानुकीर्तनं चैव देवमानुषसंहितं ॥ ९ ॥

वसादूर्ध्वममावास्या भविष्यति संगमं योजयेत्तस्यामित्युक्तत्वात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ साम्यं साम्यो भावः सामेति यावत् ॥ ८ ॥ पुनर्भेदश्च कर्णेन सहोपसंवादेन ॥ ९ ॥